

PHONG THỦY LÀ GÌ?

NHÀ nghiên cứu: Vương Ngọc Đức.

.....Phong Thủy là gì ? Trước hết ta hãy xem giải thích:

" Từ Hải" viết: "Phong Thủy, còn gọi là Kham D. Một loại mê tín ở nước Trung Quốc cổ. Cho rằng hình thể, hướng gió, dòng chảy xung quanh nhà ở hoặc mồ mả, có thể đem đơn họa, phúc cho người ở hoặc cho người chôn. Công chỉ cách xem nhà ở, phần mộ "

....."Từ Nguyên" viết: "Phong Thủy, chỉ địa thế, phương hướng đất nhà ở hoặc đất phần mộ. Thời xa, mê tín căn cứ vào đó để xem lành giữ, tốt xấu và nhân sự"

Mới đây, Trường Đại học Đông Nam Trung Quốc xuất bản quyển "Nguồn gốc Phong Thủy", giáo sư Phan Cốc Tây trong lời tựa viết: "Nội dung chính của Phong Thủy là một loại học vấn mà người ta dùng để sử lý và chọn lựa hoàn cảnh ăn ở, cung thất, chùa chiền, lăng mộ, thôn xóm, thành thử; lăng mộ thì gọi là âm trạch. Phong Thủy và hoàn cảnh ăn ở, ảnh hưởng chủ yếu trên ba mặt: Một, sự lựa chọn địa điểm, tức tìm một địa hình thỏa mãn cả hai mặt tâm lý và sinh lý; Hai, xử lý về mặt hình thái trong cách bố trí, bao gồm lợi dụng và cải tạo hoàn cảnh thiên nhiên, hướng nhà, vị trí, cao thấp to nhỏ, cửa ra vào, đường đi, nguồn cấp nước, thoát nước..v.v., Ba, trên cơ sở nói trên, thêm vào một dấu hiệu, nhằm thỏa mãn nhu cầu tâm lý tránh cái dữ, lấy cái lành cho con người"

.....Học viện Dân tộc Trung Nguyên xuất bản cuốn "Tìm hiểu sự lành giữ trong Phong Thủy nhà ở", tác giả trong "Lời nói đầu" viết: "Trong vốn kiến thức lâu đời của Trung quốc, có một môn học gọi là Kham D, thông thường gọi là Phong Thủy. Căn cứ vào kết quả nghiên cứu trong nhiều năm của tác giả, thì cái gọi là Phong thủy, nói theo ngôn ngữ hiện đại là "khoa học và mối quan hệ giữa từ trường trái đất và con người".Về nội dung, môn Phong thủy gồm hai phần, phần một là xem xét hình thái của núi, phần hai là xem xét phương và lý khí.

.....Chiêm Ngân hâm trong "Tri thức Văn Sử" số tháng 3 năm 1988 viết: "Cái gọi là Phong thủy, là tên thường gọi của thuật xem đất. Theo tập tục truyền thống của Trung Quốc, mỗi khi xây cất điều phải xem địa hình có được Phong Thủy hay không, sau đó mới chọn địa điểm thích hợp, tránh đất dữ".

.....Học gi Rosk Kowski khoa địa lí trường Đại học NiuDi-Lân là một chuyên gia về nghiên cứu Phong Thủy, tác phẩm ông có "mối quan hệ Phong thủy giữa Văn hoá, thiên nhiên Triều Tiên", những năm gần đây nghiên cứu về Phong thủy Trung Quốc, trong bài đăng trên tạp chí "Nghiên cứu lịch sử khoa học tự nhiên" tháng 1 năm 1989, viết: "Phong Thủy là một hệ thống đánh giá cảnh quan nhằm tìm một địa điểm tốt lành cho công trình kiến trúc. Nó là nghệ thuật lựa chọn địa điểm và bố cục địa lý của Trung Quốc cổ đại, không thể căn cứ vào khái niệm của phương Tây mà nói một cách đơn giản rằng là mê tín hay khoa học...Phong thủy Trung Quốc được xây dựng trên ba cơ sở: (1)địa điểm nàycó lợi cho xây nhà hoặc xây phần mộ so với các địa điểm khác. (2) Địa điểm tốt lành chỉ có thể căn cứ vào những nguyên tắc Phong Thủy thông qua việc khảo sát địa điểm ấy mà lựa chọn. (3) Một khi đã có một địa điểm như thế, thì tổ tiên và con cháu sống hoặc mai táng ở địa điểm ấy, sẽ được hưởng một sự tốt lành do địa điểm ấy mang lại".

.....Người nghiên cứu về Phong Thủy, ở Trung Quốc cũng như ở nước ngoài rất ít. Các tài liệu đã dẫn ở trên có thể đại diện cho các quan điểm chủ yếu ở Trung quốc và nước ngoài. Đại để có ba phái, người thì cho là mê tín, người thì bảo đó là học vấn, người thì nói đó là hệ thống đánh giá cảnh quan.

.....Chúng tôi cho rằng, Phong Thủy là một hiện tượng văn hoá, một loại thuật số chọn lành tránh dữ, một dân tộc lưu truyền rộng rãi, một loại học vấn về hoàn cảnh và liên quan đến con người, một tổng hợp về lý luận và thực tiễn. Phong Thủy có thể chia làm hai phần lớn: âm trạch và dương trạch. Dương trạch là nơi người sống hoạt động, âm trạch là mộ huyệt của người chết. Lí luận về phong Thủy các trường phái hình thể và trường phái lí khí. Phái hình thể nặng về hình thể sông núi mà luận lành dữ. Phái lí khí lại nặng về âm dương, quái lí để luận lành dữ. hạt nhân của Phong Thủy là "sinh khí". Khái niệm của nó vô cùng phức tạp, đề cập đến long mạch, minh đường, huyệt vị, dòng chảy, phương hướng v.v...

.....Nó có rất nhiều điều kiêng cử, rất cẩn thận với thời gian, phương vị, địa điểm. Học thuyết về âm trạch mang đậm màu sắc mê tín, đầu độc dân chúng rất nặng. Lí luận về dương trạch và thực tiễn, có tính hợp lí nhất định, có thể biến hủ lậu thành thần kỳ. Việc nghiên cứu Phong Thủy ở giai đoạn đầu, cần phải đi sâu thêm.

Phong Thủy mà người ta thường gọi trên thực tế bao gồm hai ý. Có khi chỉ địa hình tốt, phong cảnh tốt. Khi đi chơi trên sông Ly, người ta thường buột miệng khen : "Phong thủy đẹp". Có khi, phong thủy là để chỉ thuật phong thủy, tức là lí luận và thực tiễn Phong Thủy. Ví dụ, người ta nói ông này ông nọ giỏi Phong Thủy, ông Mỗ nghiên cứu Phong Thủy, ông Mỗ kiếm cơm bằng Phong Thủy.

.....Nghiêm túc mà nói, Phong Thủy khác với thuật phong thủy. Phong Thủy tồn tại khách quan. Thuật phong thủy là hoạt động chủ quan đối với khách quan. Bản thể của Phong Thủy là thiên nhiên, bản thể của thuật phong thủy là con người.

.....Vì thói quen, mọi người đã nhập làm một Phong Thủy với thuật phong thủy, thì ta cũng không cần tách bạch ra. Có điều, chú ý xem người ta khi bàn về Phong "Thủy là nói khách quan hay chủ quan, để hiểu người ta nói theo nghĩa nào.

.....Phong Thủy là một thuật ngữ đã được xác định. Quách Phác đời Tấn là người đầu tiên giải thích. Quách Phác trong "Táng kinh", viết: "Táng(chôn) là đón sinh khí. Khi gặp phong (gió) tất tán, gặp nước ngăn lại tất dưỡng, vì vậy gọi là Phong Thủy. "Vậy đón là đón thế nào? Tụ như thế nào? Thế nào là Phong Thế nào là Thủy?" Quách Phác không bàn tiếp.

.....Phong, là hiện tượng không khí chuyển động. Thủy, là dòng nước. Khí, tức là nơi địa khí (khí đất). Sinh khí, tức là địa khí có sinh cư (sức sống). Đón sinh khí, là tìm kiếm hoặc lợi dụng địa khí có sinh cư (sức sống). Phong Thủy là môn thuật số đón nhận sinh khí.

.....Phạm nghị Tân người đời Thanh, chú giải "Táng kinh" của Quách Phác viết: "Không có nước thì gió đến mà khí tán, có nước thì khí dưỡng mà không có gió, do vậy hai chữ Phong Thủy là quan trọng nhất trong môn địa học, mà trong đó đất mà có nước là tốt nhất, Đất mà tàng phong (có gió ẩn nấp) thì kém hơn". Như vậy là nói vấn đề then chốt của xem đất là vì cả nước mà tụ khí, nếu không có nước, hễ gió thổi là khí tan đi. Chỉ cần có nước, khí sẽ tụ lại, dù gió cũng không thổi khí đi. Đất mà có nước là tốt nhất, đất tránh được gió thì kém hơn.

.....Vì vậy, các thầy Phong Thủy xưa nay, bao giờ cũng bắt đầu tọa long mạch, long mạch là khí của đất, khí do nước dẫn mà đón, khí do nước cản mà bị ngăn lại, khí tụ lại, không có gió làm tan ra. Có sinh khí, người chôn ở đó liền có phúc âm.

.....Ngày xa, dân gian dùng rất phổ biến cái tơ Phong Thủy, còn quan lại thì không hẳn như thế. Trình hoà đời Minh đi sứ Tây Dương, đi theo trên thuyền có viên quan làm công việc Phong Thủy. Hướng viên quan đó phụ trách quan sát gió và nước (Phong Thủy) khác với Phong Thủy ta vẫn hiểu.

Bí ẩn của phong thủy
Tác giả: Vng Ngọc Đức
Nhà xuất bản văn hoá-Thông tin
1996